YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto) 24 päivänä tammikuuta 2001 *

Asioissa T-112/00 ja T-122/00,

Iberotam, SA, kotipaikka Barcelona (Espanja),

Probelete, SA, kotipaikka Murcia (Espanja),

Agripraza, SA, kotipaikka Torres Vedras (Portugali),

Protex SA, kotipaikka Wijnegem (Belgia),

Laboratoire d'achat pour l'agriculture (LAPA), kotipaikka Omicourt (Belgia),

Afrasa, SA, kotipaikka Fuente del Jarro-Paterna (Espanja),

Herbex, SA, kotipaikka Sintra (Portugali),

European Crop Care Association (ECCA), kotipaikka Eghezee (Belgia),

edustajinaan asianajajat M. Roca Junyent ja J. Roca Sagarra, Barcelona, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto V. Gillen, 13 rue Aldringen,

kantajina asiassa T-112/00,

ja

K & N Efthymiadis SA, kotipaikka Thessaloniki (Kreikka), edustajinaan asianajajat M. Roca Junyent ja J. Roca Sacarra, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto V. Gillen, 13 rue Aldringen,

kantajina asiassa T-122/00,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet G. Berscheid ja A.-M. Alves Vieira, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

joissa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman toisen ja kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä helmikuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 451/2000 (EYVL L 55, s. 25),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja oikeudelliset seikat

1 Kasvinsuojelualalla toimii yrityksiä, joiden toimintaan kuuluu tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden valmistus, maahantuonti, jakelu ja/tai markkinointi. Nämä tuotteet tai valmisteet ovat sellaisia, että ne sisältävät yhtä tai useampaa tehoainetta, ja ne on tarkoitettu suojaamaan kasveja haitallisilta organismeilta, vaikuttamaan kasvien elintoimintoihin ja säilyvyyteen ja tuhoamaan epätoivottuja kasveja tai niiden osia.

2 Kantajat ovat tällä alalla toimivia pieniä tai keskisuuria yrityksiä. Ne ovat kaikki jäseninä European Crop Care Associationissa (jäljempänä ECCA), joka on kasvinsuojelualan pienten ja keskisuurten yritysten yhdistys.

3 Kyseisellä alalla toimii myös toinen yhdistys, European Crop Protection Association (ECPA), johon kuuluu muun muassa 20 kansallista yhdistystä sekä noin 18 suuryritystä, jotka tuottavat tehoaineita. Sen jäsenet tuottavat 90 prosenttia yhteisössä markkinoitavista kasvinsuojeluaineista.

4 Neuvosto antoi 15.6.1991 kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta direktiivin 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1; jäljempänä direktiivi), jonka tarkoituksena on määritellä yhdenmukaisia sääntöjä, joilla säännellään markkinoille saattamista koskevia hyväksymisedellytyksiä ja -menettelyjä sekä kyseisten tuotteiden käyttöä.

5 Direktiivin pääasiallisena tavoitteena ei ole pelkästään maataloustuotannon parantaminen tehokkaiden kasvinsuojeluaineiden käytön avulla, vaan myös ihmisten, eläinten tai ympäristön suojelu tällaisten tuotteiden huonosti valvotun käytön uhalta ja vaaroilta. Tämän vuoksi siinä pyritään takaamaan, että markkinoille saatetaan varmoja tuotteita, joilla ei ole minkäänlaisia suoria tai epäsuoria haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön. Lisäksi sen tarkoituksena on poistaa tämänkaltaisten tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet.

6 Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan kasvinsuojeluaineilla tarkoitetaan tehoaineita sekä yhtä tai useampaa tehoainetta sisältäviä valmisteita siinä muodossa, jossa ne toimitetaan käyttäjälle, ja jotka on tarkoitettu kyseisessä kohdassa määriteltyihin erityistarkoituksiin. Direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa tehoaineet määritellään aineiksi tai pieneliöiksi, mukaan lukien virukset, joilla on yleinen tai erityinen vaikutus haitallisiin organismeihin tai kasveihin, kasvinosiin tai kasvituotteisiin.

7 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä, että kasvinsuojeluaineita ei saa saattaa markkinoille tai käyttää niiden alueella, elleivät ne ole hyväksyneet niitä kyseisen direktiivin mukaisesti.

8 Direktiivin 4 artiklassa säädetään yhteisistä oikeudellisista edellytyksistä ja menettelystä hyväksyttäessä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen (4 artiklan 1—4 kohta), tarkistettaessa lupia (4 artiklan 5 kohta) sekä peruutettaessa ne (4 artiklan 6 kohta). Kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohdassa täs-

mennetään, että hyväksyä voidaan ainoastaan sellainen kasvinsuojeluaine, jonka tehoaineet luetellaan liitteessä I. Komission on laadittava luettelo hyväksytyistä tehoaineista määrättyä menettelyä noudattaen.

9 Direktiivin 5 artiklassa säädetään edellytyksistä tehoaineiden sisällyttämiseksi liitteeseen I. Tällainen sisällyttäminen ei ole mahdollista, ellei tieteellisen ja teknisen tietämyksen taso huomioon ottaen voida olettaa, että tiettyä tehoainetta sisältävät kasvinsuojeluaineet täyttävät tietyt edellytykset, jotka osoittavat, ettei niillä ole haitallisia vaikutuksia.

10 Direktiivin 4 artiklan mukaisesta yhteisestä oikeudellisesta menettelystä poiketen ja odotettaessa hyväksyttyjen tehoaineiden luettelon laatimista, yhteisön lainsäätäjä on säätänyt kahdenlaisista siirtymätoimenpiteistä. Direktiivin 8 artiklan mukaan sellaisen valmisteen, joka sisältää liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita, markkinoille saattamisen hyväksyminen tapahtuu eri tavoin riippuen siitä, onko kysymyksessä oleva tehoaine jo "olemassa", eli sisältyykö tehoaine tuotteeseen, joka on jo ollut markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen (8 artiklan 2 kohta) vai ei (8 artiklan 1 kohta).

11 Direktiivin 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että sen alueella saatetaan markkinoille sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät olemassa olevia tehoaineita.

12 Saman artiklan mukaan komissio käynnistää työohjelman, jolla pyritään näiden tehoaineiden asteittaiseen tutkimiseen edellä tarkoitetun 12 vuoden ajanjakson aikana. Ohjelma voi edellyttää, että asianomaiset toimittavat komissiolle ja jäsenvaltioille kaikki tarvittavat tiedot ohjelmassa annetun määräajan kuluessa.

Siinä säädetään lisäksi, että komissio antaa asetuksen, jossa säädetään kaikista ohjelman täytäntöönpanon edellyttämistä säännöksistä.

13 Tämän 12 vuoden ajanjakson aikana voidaan päättää, että sen jälkeen kun pysyvä kasvinsuojelukomitea on tutkinut tehoaineen, tehoaine voidaan sisällyttää direktiivin liitteeseen I, sekä siitä, millä edellytyksillä sen sisällyttäminen voi tapahtua, tai jos 5 artiklan vaatimuksia ei täytetä tai vaadittuja tietoja ei anneta säädetyn määräajan kuluessa, että kyseistä tehoainetta ei sisällytetä mainittuun liitteeseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset luvat myönnetään, peruutetaan tai niitä muutetaan tapauksen mukaan säädetyn määräajan kuluessa.

14 Direktiivin 13 artiklassa säädetään markkinoille saattamisen hyväksymistä hakevan esitettävistä tiedoista, näiden tietosuojasta sekä tietojen luottamuksellisuudesta. Siinä säädetään nimenomaisesti, että kasvinsuojeluaineen hyväksymistä hakevan on liitettävä hakemukseensa "kustakin kasvinsuojeluaineen sisältämästä tehoaineesta asiakirjat, jotka sen hetkinen tieteellinen ja tekninen tietämys huomioon ottaen täyttävät liitteessä II tarkoitetut vaatimukset". Artiklassa edellytetään lisäksi, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on kunnioitettava tietyn ajan hakijan lupahakemuksensa tueksi esittämien tietojen luottamuksellisuutta (13 artiklan 3 kohta).

15 Direktiivin liite I sisältää luettelon kasvinsuojeluaineissa sallituista tehoaineista. Liite II sisältää "tehoaineen sisällyttämiseksi liitteeseen I tarvittavia asiakirjoja koskevat vaatimukset". Kasvinsuojeluaineen hyväksymistä varten tarvittavia asiakirjoja koskevat vaatimukset ovat liitteessä III.

16 Olemassa olevien tehoaineiden asteittaista arviointia koskevasta työohjelmasta on annettu kaksi asetusta. Ensiksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattami-

sesta annetun neuvoston direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3600/92 (EYVL L 366, s. 10) säädettiin 90 olemassa olevan tehoaineen arviointimenettelystä niiden mahdolliseksi sisällyttämiseksi direktiivin liitteeseen I.

17 Tämän jälkeen direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman toisen ja kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä helmikuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 451/2000 (EYVL L 55, s. 25; jäljempänä riidanalainen asetus) säädetään asetuksen liitteessä I lueteltujen tehoaineiden arvioinnista niiden sisällyttämiseksi direktiivin liitteeseen I (toinen vaihe) ja asetuksen liitteessä II lueteltujen tehoaineiden arvioinnista niiden mahdolliseksi liittämiseksi ensisijaisuusluetteloon ja myöhemmässä vaiheessa direktiivin liitteeseen I (kolmas vaihe).

18 Asetuksen 4—9 artikla koskee työohjelman toisen vaiheen täytäntöönpanoa. Sen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuottajan, joka haluaa saada sisällytetyksi jonkin tämän asetuksen liitteessä I tarkoitetun tehoaineen tai jonkin kyseisen aineen muunnoksen — — direktiivin liitteeseen I, on ilmoitettava siitä erikseen jokaisen tehoaineen osalta — — esittelevälle jäsenvaltiolle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä."

19 Asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuottaja, joka ei ole tehnyt ilmoitusta 1 kohdassa tarkoitetusta tehoaineesta kyseisessä kohdassa tarkoitetussa määräajassa tai jonka tekemä ilmoitus on hylätty 5 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, saa osallistua tähän ohjelmaan ainoastaan jättämällä yhteisen asiakirja-aineiston yhdessä yhden tai

useamman ilmoittajan kanssa, jonka tai joiden ilmoitus on hyväksytty 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti."

20 Asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaan jokaisen tehoaineen osalta esittelijäksi nimetyn jäsenvaltion on esitettävä komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua edellä mainitusta 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta määräajasta arvio vastaanotettujen ilmoitusten hyväksyttävyydestä. Tämän jälkeen komissio toimittaa arviot pysyvälle kasvinsuojelukomitealle, joka arvioi niiden hyväksyttävyyden. Asetuksen 5 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tämän tarkastelun jälkeen annetaan — — asetus niiden tehoaineiden luettelosta, jotka on hyväksytty arvioitaviksi niiden mahdollista direktiivin liitteeseen I sisällyttämistä varten. Asetukseen sisällytetään ainoastaan ne tehoaineet, joista on jätetty ainakin yksi ensimmäisen alakohdan säännösten mukaisesti hyväksyttäväksi katsottu ilmoitus."

21 Asetuksen 6 artiklan mukaan ilmoittajien, jotka haluavat saada tehoaineen sisällytetyksi direktiivin liitteeseen I, on erikseen tai yhdessä toimitettava kansalliselle viranomaiselle arvioitavia tehoaineita koskevasta luettelosta täydellinen asiakirja-aineisto asetuksessa tarkoitetussa määräajassa.

22 Asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

" — — komissio tekee — — päätöksen olla sisällyttämättä direktiivin liitteeseen I tehoaineita, joista ei ole jätetty yhtään ilmoitusta tai asiakirja-aineistoa

säädetyssä määräajassa, mainiten syyt tähän sisällyttämättä jättämiseen. Jäsenvaltioiden on peruttava tällaisia tehoaineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat 25 päivään heinäkuuta 2003 mennessä."

23 Asiakirjojen täydellisyyden tarkastamista koskevassa asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään vastaavasta seurauksesta, jos täydellistä asiakirja-aineistoa ei ole toimitettu säädetyssä määräajassa.

24 Asetuksen 8 artiklassa säädetään esittelevien jäsenvaltioiden ja komission suorittamasta asiakirja-aineiston arviointimenettelystä. Esittelevien jäsenvaltioiden on arvioitava asiakirja-aineisto ja toimitettava komissiolle arvio, jossa niiden on suositettava joko tehoaineen sisällyttämistä direktiivin liitteeseen I tai sen jättämistä sisällyttämättä kyseiseen liitteeseen sekä syyt tähän. Direktiivin 8 artiklan 4 kohdan mukaan komissio vahvistaa pysyvää kasvinsuojelukomiteaa kuultuaan joko luonnoksen direktiiviksi tehoaineen sisällyttämiseksi direktiivin liitteeseen I vahvistaen tarvittaessa sisällyttämistä koskevat edellytykset mukaan lukien sisällyttämiselle annettu määräaika, tai jäsenvaltioille osoitetun luonnoksen päätökseksi tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamiseksi direktiivin 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti, mikä merkitsee näin ollen sitä, että kyseistä tehoainetta ei sisällytetä direktiivin liitteeseen I.

25 Riidanalaisen asetuksen 10 artiklassa säädetään edellytyksistä, jotka koskevat työohjelman kolmannessa vaiheessa tarkoitettujen tehoaineiden ilmoittamista. Kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että "tuottajan, joka haluaa saada sisällytetyksi jonkin tämän asetuksen liitteessä II tarkoitetun tehoaineen direktiivin liitteeseen I, on ilmoitettava siitä tämän asetuksen liitteessä VII tarkoitetulle elimelle".

26 Riidanalaisen asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaan komissio tekee päätöksen olla sisällyttämättä direktiivin liitteeseen I tässä arviointivaiheessa olevia teho-

aineita, joista ei ole jätetty hyväksyttävää ilmoitusta tai täydellistä asiakirja-aineistoa säädetyssä määräajassa; komission on tällöin perusteltava päätöksensä. Jäsenvaltioiden on peruttava tällaisia tehoaineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat 25.7.2003 mennessä.

27 Ennen riidanalaisen asetuksen antamista ECCA ilmoitti komissiolle huomautuksensa direktiivillä luodusta järjestelmästä.

28 ECCA muun muassa valitti pääosastoihin, jotka vastaavat kilpailusta (13.11.1998 ja 5.1.2000), maataloudesta (9.12.1998) sekä yrityspolitiikasta, kauppapolitiikasta, matkailusta ja sosiaaliasioista (9.12.1998 ja 21.7.1999). Näiden valitusten tarkoituksena oli saattaa komission tiedoksi kasvinsuojeluaineiden alan pienten ja keskisuurten yritysten tilanne, joka johtui direktiivillä ja asetuksella N:o 3600/92 käyttöön otetun järjestelmän soveltamisesta saaduista ensimmäisistä käytännön kokemuksista. Niissä ilmoitettiin erityisesti tiettyjen sellaisten yritysten menettelystä, joita mainitun direktiivin 13 artiklan luottamuksellisia tietoja koskeva sääntö suojasi (ks. edellä 14 kohta).

29 Riidanalaisen asetuksen valmisteluvaiheessa ECCA toimitti komissiolle huomautukset mainitun asetuksen eri valmisteluasiakirjoista viidessä kirjeessä, jotka oli päivätty 9. ja 17.2.1999, 8. ja 22.3.1999 ja 20.5.1999. Näistä kirjeistä käy ilmi, että osa huomautuksista koski ECCA:n komissiolle tekemää valitusta väitetystä suuryritysten tekemästä kilpailusääntöjen rikkomisesta ECCA:n jäsenten vahingoksi, mitä rikkomista direktiivissä säädetyt tietojen luottamuksellisuutta koskevat säännökset suosisivat.

30 Komissio vastasi ECCA:n huomautuksiin 6.4.1999 ja 28.7.1999 päivätyissä kirjeissä. Komissio totesi 6.4.1999 päivätyssä kirjeessään seuraavaa:

"Haluaisimme kuulla teitä työasiakirjaa koskevasta hankkeesta (6304/VI/98 rev. 1), joka koskee direktiivin 91/414/ETY puitteissa toteutettavaa, kasvinsuojeluaineiden uudelleenarviointia koskevaa ohjelmaa — — . Jos yksiköiden kuulemisen johdosta on tehtävä merkittäviä muutoksia, tästä ilmoitetaan teille niin pian kuin mahdollista.

Mahdolliset huomautukset tulee esittää 26.4. mennessä."

31 Komissio toteaa 28.7.1999 päivätyssä kirjeessään seuraavaa:

"Kiitämme teitä 20.5.1999 päivätystä kirjeestänne, joka sisälsi komission asetusehdotuksesta tekemänne huomautukset. Vakuutamme teille, että olemme ottaneet huomautuksenne asianmukaisesti huomioon; ne on myös annettu tiedoksi jäsenvaltioille työryhmässä lainsäädäntö — kasvinsuojeluaineet, ja niistä on keskusteltu jäsenvaltioiden kanssa.

Kaikkiin esittämiinne huomautuksiin ei ole mahdollista antaa myöntävää vastausta. Voin kuitenkin vakuuttaa teille, että direktiivin 91/414/ETY asettamissa rajoissa — — olemme pyrkineet ottamaan huomautuksenne mahdollisuuksien mukaan huomioon.

— —

Liitteenä tiedoksenne hanketta koskevan ehdotuksen viimeisin versio."

32 Riidanalaisen asetuksen antamisen ja vuoden 2000 elokuun välisenä aikana tehtiin ilmoitus 98 tehoaineesta.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

33 Kantajat ovat nostaneet esillä olevat kanteet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 2.5.2000 (asia T-112/00) ja 8.5.2000 (asia T-122/00) toimittamillaan kannekirjelmillä.

34 Komissio on esittänyt kummankin kanteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.7.2000 ja 7.8.2000 toimittamillaan erillisillä hakemuksilla. Kantajat ovat esittäneet huomautuksensa näistä väitteistä 21.9.2000 asiassa T-122/00 ja 26.9.2000 asiassa T-112/00.

35 ECPA on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.10.2000 toimittamallaan hakemuksella pyytänyt, että se saisi osallistua väliintulijana oikeudenkäyntiin asioissa T-112/00 ja T-122/00 tukeakseen vastaajan vaatimuksia.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti asianosaisten kuulemisen jälkeen asiat T-112/00 ja T-122/00 on asianmukaista käsitellä yhdessä esillä olevan määräyksen antamiseksi.

37 Asioissa T-112/00 ja T-122/00 kantajat vaativat kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

38 Asioissa T-112/00 ja T-122/00 komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Oikeudenkäyntiväitteistä esittämissään huomautuksissa asioiden T-112/00 ja T-122/00 kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottaa kanteen tutkittavaksi.

Tutkittavaksi ottaminen

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan oikeudenkäyntiväitettä koskevan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että esillä olevassa asiassa oikeudenkäyntiasiakirjoihin sisältyvät kaikki tarvittavat seikat asian ratkaisemista varten, ilman että on tarpeen aloittaa suullista käsittelyä.

Asianosaisten väitteet

41 Komissio katsoo, että EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella nostetut kanteet on jätettävä tutkimatta kolmella perusteella. Ensiksi vastaaja katsoo, että kumoamiskanteiden varsinainen tarkoitus on direktiivin kumoaminen riidanalaisen asetuksen sijasta. Mutta vaikka oletettaisiin, että kantajat voisivat riitauttaa direktiivin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, on todettava, että kumoamiskanteen nostamista koskeva kahden kuukauden määräaika on jo suuresti ylitetty, koska direktiivi oli julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 19.8.1991.

42 Toiseksi, jos ei oteta huomioon esillä olevien kanteiden todellista tarkoitusta, riidanalainen asetus ei koske kantajia suoraan. Komissio huomauttaa, että asetuksella pyritään ainoastaan ottamaan käyttöön sellaisten olemassa olevien tehoaineiden ilmoitus- ja arviointimenettely, joihin jo sovelletaan direktiivin 8 artiklassa tarkoitettua toisen ja kolmannen vaiheen arviointiohjelmaa. Ainoastaan komission myöhempi päätös joko tehoaineen sisällyttämisestä tai sisällyttämättä jättämisestä direktiivin liitteeseen I ja näin ollen mahdollinen päätös tehoaineen vetämisestä pois markkinoilta voisi aiheuttaa lopullisia vaikutuksia kantajille.

43 Lisäksi kantajat eivät voi väittää, että riidanalainen asetus on niiden kannalta haitallinen, koska ne eivät esitä kanteidensa yhdessäkään kohdassa, mitä teho-

aineita ne tuottavat, ja näin ollen myöskään sitä, miten riidanalainen asetus voi aiheuttaa niille vahinkoa.

44 Kolmanneksi komissio katsoo, ettei riidanalainen asetus koske kantajia erikseen, koska asetusta sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja sillä on abstraktilla ja yleisellä tavalla määriteltyihin henkilöryhmiin kohdistuvia oikeusvaikutuksia. Näin ollen sitä ei voida pitää päätöksenä, joka on annettu asetuksena.

45 Riidanalainen asetus ei koske kantajia myöskään sellaisen tosiasiallisen tilanteen vuoksi, jonka perusteella ne voidaan erottaa kaikista muista ja siten yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

46 Kantajat puolestaan katsovat, että riidanalainen asetus on todellisuudessa päätös, joka on annettu asetuksena. Ensinnäkään siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön sen liitteissä I ja II lueteltujen tehoaineiden ilmoitusta ja arviointia koskeva menettely, riidanalainen asetus ei koske tehoaineita yleisesti, vaan tehoaineiden suljettua ja täsmällistä luetteloa.

47 Koska riidanalaisessa asetuksessa säädetään erityisesti siinä tarkoitettujen tehoaineiden tuottajien mahdollisuudesta hakea näiden tehoaineiden sisällyttämistä direktiivin liitteeseen I, riidanalainen asetus vaikuttaa lisäksi ainoastaan sellaisiin tuottajiin, jotka sen voimaantulopäivänä valmistivat näitä tehoaineita. Näin ollen sillä on vaikutuksia määritellylle tuottajien ryhmälle, joka ei voi muuttua tulevaisuudessa.

48 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu, että jos oletetaan, että kysymyksessä oleva säännös on luonteeltaan normatiivinen, minkä kantajat kiistävät, tämä ei sulje pois sitä, että se voisi koskea erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, 222; Kok. Ep. I, s. 181; asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 20 kohta; Kok. Ep. XV, s. I-177 ja yhdistetyt asiat T-125/96 ja T-152/96, Boehringer v. neuvosto ja komissio, tuomio 1.12.1999, Kok. 1999, s. II-3427, 163 kohta).

49 Kantajat esittävät pääasian osalta kolme väitettä sen näyttämiseksi, että riidanalainen asetus koskee niitä erikseen.

50 Ensiksi ne vetoavat siihen, että ECCA (jonka jäseniä ne kaikki ovat) on osallistunut riidanalaisen asetuksen valmistelumenettelyyn. Tämä käy ilmi ECCA:n ja komission välisestä kirjeenvaihdosta ja erityisesti komission 6.4.1999 päivätystä kirjeestä sekä ECCA:n komissiolle lähettämistä, riidanalaisen asetuksen valmisteluasiakirjoja koskevista huomautuksista (ks. edellä 29 kohta).

51 Toiseksi riidanalainen asetus muuttaa kantajien mukaan niiden oikeudellista asemaa merkittävällä tavalla ja vahingoittaa niiden erityisiä oikeuksia. Sellaisilta yrityksiltä, jotka eivät kykene esittämään asetuksessa tehoaineiden ilmoittamiseksi edellytettyä täydellistä asiakirja-aineistoa tehoaineiden sisällyttämiseksi direktiivin liitteeseen I, poistetaan nimittäin mahdollisuus markkinoida näitä tehoaineita sisältäviä kasvinsuojeluaineita. Kantajilla on tällä hetkellä jäsenvaltioissa markkinoille saattamista koskevat hyväksynnät, jotka saatetaan peruuttaa sen vuoksi, etteivät kantajat kykene noudattamaan riidanalaiseen asetukseen sisältyviä uusia, tehoaineiden ilmoittamista ja täydellisen asiakirja-aineiston esittämistä koskevia vaatimuksia.

52 Kolmanneksi kantajien erityistilanne suhteessa riidanalaiseen asetukseen johtuu lisäksi kasvinsuojelualan erityispiirteistä, joita mainitussa asetuksessa ei ole otettu huomioon.

53 Kantajat esittävät tältä osin, että kyseisellä alalla on olemassa kaksi toimijoiden ryhmää. Ensimmäinen ryhmä sisältää ne, jotka tuottavat tehoaineita ja valmistavat tämän jälkeen tehoaineista tuotteita. Kysymyksessä ovat yritykset, joilla on patentti ja joista suurin osa on monikansallisia. Toisen ryhmän toimijat ovat kantajien kaltaisia toimijoita, jotka keskittyvät pääasiallisesti tuotteiden valmistukseen ensimmäisen ryhmän toimijoiden valmistamia tehoaineita käyttäen ja joiden patentti on umpeutunut. Tällaisilla yrityksillä ei edellisistä poiketen ole tutkimusyksikköjä uusien aineiden kehittämiseksi, ja ne toimivat suurimmilta osin kansallisella tasolla harjoittaen täydentävää vientitoimintaa.

54 Toisen ryhmän toimijat ovat riippuvaisia ensimmäiseen ryhmään kuuluvista valmistajista tehoaineiden hankkimiseksi. Koska nämä toimijat eivät valmista tehoaineita, ne eivät myöskään kykene esittämään tarvittavia tietoja niiden ilmoittamiseksi. Se, että tehoaineita valmistaneet yritykset eivät ilmoita niitä, riittää tässä tilanteessa siihen, että toisen ryhmän toimijoiden on mahdotonta jatkaa niiden käyttöä. Riidanalainen asetus, jossa ei ole huomioitu kantajien tällaista riippuvuusasemaa monikansallisten yritysten hallussa olevista tiedoista, vaikuttaa vakavalla ja korjaamattomalla tavalla kantajien kilpailuasemaan, koska kantajien on täysin mahdotonta jatkaa tiettyjen tuotteiden markkinointia.

55 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan vahinko, jonka riidanalainen asetus aiheuttaa kantajina olevien yritysten markkina-asemaan, osoittaa yhteisön toimen koskevan asianomaista erikseen (yhdistetyt asiat T-447/93—T-449/93, AITEC ym. v. komissio, tuomio 6.7.1995, Kok. 1995, s. II-1971, 59—61 kohta).

56 Kantajat väittävät tämän jälkeen, että riidanalainen asetus koskee niitä suoraan, koska siinä ei jätetä sen täytäntöönpanosta vastaaville vastaanottajille, toisin sanoen jäsenvaltioille, mitään harkintavaltaa. Vaikka jokaisessa jäsenvaltiossa toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa tehoaineita koskevien ilmoitusten tutkinnasta, komissio päättää viime kädessä tällaisten tehoaineiden hyväksymisestä ja niiden sisällyttämisestä direktiivin liitteeseen I. Joka tapauksessa kantajille aiheutuu vahinkoa asetuksessa niille asetetuista tehoaineiden ilmoittamista koskevista vaatimuksista, eikä komission lopullisista päätöksistä hyväksyä tai hylätä tietty tehoaine.

57 Lopuksi kantajat katsovat, että esillä olevat kanteet ovat ainoa niiden käytössä oleva oikeussuojakeino riidanalaisen asetuksen saattamiseksi oikeudelliseen valvontaan, koska asetuksessa ei edellytetä täytäntöönpanotoimenpiteitä, ja siten kantajat eivät voi koskaan riitauttaa sen laillisuutta kansallisissa tuomioistuimissa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

58 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

59 Kantajat riitauttavat ensiksi riidanalaisen toimen asetuksen luonteen ja katsovat, että asetusta on pidettävä päätöksenä, joka on osoitettu niille kysymyksessä olevien taloudellisten toimijoiden suljetun ja rajallisen ryhmän jäseninä.

60 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen ja päätöksen välinen ero on ratkaistava sen perusteella, onko kyseisellä toimella yleinen ulottuvuus, selvittämällä riidanalaisen toimen luonne ja erityisesti ne oikeusvaikutukset, joita sillä pyritään tuottamaan tai joita sillä todellisuudessa on (ks. asia 26/86, Deutz und Geldermann v. neuvosto, tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 941, 7 kohta; asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 28 kohta ja asia C-87/95 P, CNPAAP v. neuvosto, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 33 kohta).

61 Esillä olevassa asiassa on todettava, että riidanalaisella asetuksella, joka on laadittu yleisin ja abstraktein sanamuodoin, pyritään laatimaan olemassa olevista tehoaineista luettelo sellaisista tehoaineista, jotka on hyväksytty direktiivin mukaisen markkinoille saattamista koskevan hyväksynnän myöntämistä varten. Tässä tarkoituksessa siinä otetaan käyttöön siinä lueteltujen tehoaineiden ilmoittamista ja arviointia koskeva menettely. Koska asetuksen vastaanottajalla tarkoitetaan "tuottajaa, joka haluaa saada sisällytetyksi jonkin tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun tehoaineen tai jonkin kyseisen aineen muunnoksen — — direktiivin liitteeseen I", asetusta sovelletaan objektiivisen tosiasiallisen ja oikeudellisen tilanteen vuoksi, joka on määritelty kysymyksessä olevassa säädöksessä sen tarkoitukseen nähden.

62 Vaikka oletettaisiinkin, että on mahdollista yksilöidä riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettujen tehoaineiden tuottajat asetuksen voimaantulohetkellä, on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan mahdollisuus määritellä jollain tavoin niiden oikeussubjektien lukumäärä tai jopa henkilöllisyys, joita säädös koskee, ei kuitenkaan vaikuta tämän riidanalaisen toimen normatiiviseen asetuksen luonteeseen (ks. esim. asia C-209/94 P, Buralux ym. v. neuvosto, tuomio 15.2.1996, Kok. 1996, s. I-615, 24 kohta).

63 Tästä seuraa, että riidanalaisella asetuksella on yleisen ulottuvuutensa vuoksi normatiivinen luonne, eikä se ole EY 249 artiklassa tarkoitettu päätös.

64 Riidanalaisen asetuksen normatiivinen luonne ei kuitenkaan sulje pois sitä, etteikö asetus voisi koskea suoraan ja erikseen tiettyjä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta; yhdistetyt asiat T-480/93—T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305, 66 kohta ja yhdistetyt asiat T-481/93—T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta). Asia on näin, mikäli kysymyksessä oleva säännös koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä sille ominaisten erityispiirteiden vuoksi tai tietyn tosiasiatilanteen vuoksi, joka luonnehtii sitä verrattuna muihin henkilöihin (em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 20 kohta).

65 Kantajat vetoavat tältä osin kolmeen väitteeseen: ensiksi ECCA:n — joka on yhdistys, jossa ne kaikki ovat jäseninä — osallistuminen riidanalaisen asetuksen valmistelumenettelyyn; toiseksi asetuksen aiheuttama, niiden oikeudellisen aseman olennainen muutos, joka perustuu siihen, että asetus vaikuttaa kantajien erityisiin oikeuksiin, ja kolmanneksi riidanalaisen asetuksen ilmoitusjärjestelmästä johtuva taloudellinen vaikutus niiden markkina-asemaan.

66 Ensiksi on arvioitava yhdessä väitteitä, jotka koskevat sitä, että riidanalainen asetus koskee kantajina olevia yrityksiä erikseen, ja tämän jälkeen väitettä, joka liittyy ECCA:n asemaan yhdistyksenä.

67 Kantajat katsovat, että riidanalainen asetus loukkaa niiden erityisiä oikeuksia sen vuoksi, että kantajilla on eri jäsenvaltioissa markkinoille saattamista koskevat hyväksynnät, jotka saatettaisiin peruuttaa, jos ne eivät täytä riidanalaisen asetuksen vaatimuksia.

68 Tältä osin on riittävää todeta, että siltä osin kuin suurimmassa osassa jäsenvaltioita taloudellisilla toimijoilla on oltava markkinoille saattamista koskeva

hyväksyntä, jotta ne voisivat markkinoida tehoaineita sisältäviä kasvinsuojeluaineita, markkinoille saattamista koskevan hyväksynnän hallinta ei merkitse erityispiirrettä tai tosiasiallista tilannetta, joka yksilöisi kantajat samalla tavalla kuin sen, jolle päätös on osoitettu.

69 Kantajat katsovat kuitenkin, että riidanalainen asetus vaikuttaa erityisesti niiden oikeudelliseen asemaan, koska toisin kuin tehoaineiden tuottajat, kantajien on mahdotonta toimittaa käyttämiänsä tehoaineita koskevia tarvittavia tietoja niiden sisällyttämiseksi direktiivin liitteeseen I. Siten niiden saattaa olla mahdotonta markkinoida tuotteitaan, mistä niille tämän vuoksi voi aiheutua vakavia vahinkoja.

70 Tältä osin on muistutettava, että vaikka säädös vaikuttaa taloudellisesti tiettyihin toimijoihin enemmän kuin niiden kilpailijoihin, ei riitä siihen, että voitaisiin katsoa, että säädös koskisi niitä erikseen (ks. T-11/99, Van Parys ym. v. komissio, määräys 15.9.1999, Kok. 1999, s. II-2653, 50 kohta).

71 Kantajien edellä mainittuun asiassa AITEC ym. vastaan komissio annettuun tuomioon perustuvaa väitettä ei puolestaan ole tarpeen arvioida, koska kantajat eivät kuitenkaan ole esittäneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle mitään seikkoja, joista kävisi ilmi, että riidanalainen asetus on omiaan vahingoittamaan niiden markkina-asemaa huomattavalla tavalla. Kantajat ovat näet tyytyneet esittämään yleisluonteisia väitteitä, joiden mukaan ne markkinoivat kasvinsuojeluaineita, joihin sisältyy riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettuja tehoaineita, kykenemättä toimittamaan tarvittavia tietoja hakeakseen näiden aineiden sisällyttämistä direktiivin liitteeseen I, esittämättä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kuitenkaan mitään seikkoja, joiden avulla voitaisiin näyttää toteen tällaiset väitteet. Tältä osin on todettava, että kantajien oikeudenkäyntiväitteestä esittämiin huomautuksiinsa liittämät liitteet tai ECCA:n komissiolle tekemien valitusten kopiot, jotka kantajat ovat liittäneet oikeudenkäyntiasiakirjoihin, eivät sisällä seikkoja, joiden perusteella kävisi ilmi, että

kantajien taloudellinen toiminta olisi suurelta osin riippuvainen riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettujen tehoaineiden hyväksymisestä.

72 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että riidanalainen asetus ei koske kantajina olevia yrityksiä erikseen.

73 Tämän jälkeen on arvioitava, voiko riidanalainen asetus koskea ECCA:ta yhdistyksenä erikseen.

74 Tältä osin on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jonkin henkilöryhmän yleisiä etuja edistämään perustettua yhdistystä ei voi koskea erikseen EY 230 artiklan neljännen kohdan tarkoittamassa merkityksessä sellainen päätös, joka koskee tämän ryhmän yleisiä etuja, ja tämän vuoksi yhdistys ei voi nostaa kumoamiskannetta, koska sen jäsenet eivät voi näin tehdä yksityishenkilöinäkään (ks. yhdistetyt asiat 19/62—22/62, Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes ym. v. neuvosto, tuomio 14.12.1962, Kok. 1962, s. 943 ja asia C-321/95 P, Greenpeace Council ym. v. komissio, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651, 14 ja 29 kohta). Kuten edellä on todettu, tästä seuraa, että siltä osin kuin riidanalaisen asetuksen ei voida katsoa koskevan kantajina olevia yrityksiä erikseen, asetuksen ei edellä mainitun oikeuskäytännön perusteella voida katsoa koskevan myöskään niiden yleisiä etuja edistävää ECCA:ta.

75 Sellaiset erityiset syyt, kuten esimerkiksi yhdistyksen asema menettelyssä, joka on johtanut EY 230 artiklassa tarkoitetun toimenpiteen tekemiseen, voivat kuitenkin olla perusteena sille, että sellaisen yhdistyksen nostama kanne, jonka jäseniä riidanalainen toimi ei koske erikseen,voidaan tutkia, erityisesti kun mai-

nittu toimi voi vaikuttaa yhdistyksen neuvotteluasemaan (ks. yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219, 19—25 kohta ja asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, 29 ja 30 kohta; Kok. Ep. XIV, s. I-95).

76 Näin ollen on tutkittava, merkitseekö komission ja ECCA:n välinen kirjeenvaihto tällaista erityistä perustetta, joka saattaa antaa viimeksi mainitulle asiavaltuuden ammattiyhdistyksenä, joka edistää jäsentensä etuja edellä mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

77 Tältä osin on todettava, ettei EY:n perustamissopimuksen 43 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 37 artikla), joka on ollut direktiivin antamisen oikeudellinen perusta, eikä direktiivissä itsessään määrätä tai säädetä yksityisten oikeussubjektien osallistumisesta kysymyksessä olevan asetuksen antamiseen, joten komissio ei ollut velvollinen kuulemaan tai ottamaan huomioon kantajia riidanalaista asetusta annettaessa. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi jo todennut, normatiivisten toimien valmistelumenettelyn tai kyseisten toimien itsensä osalta yleisesti sovellettavina toimenpiteinä ei nimittäin edellytetä yhteisön oikeuden yleisten oikeusperiaatteiden, kuten kuulluksi tulemista koskevan oikeuden nojalla, kyseessä olevien henkilöiden osallistumista näiden säädösten antamiseen, koska niiden poliittisten tahojen, jotka antavat nämä säädökset, oletetaan edustavan näiden henkilöiden etuja (ks. asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. II-1559, 75 kohta ja asia T-109/97, Molkerei Großbraunshain et Bene Nahrungsmittel v. komissio, määräys 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3533, 60 kohta).

78 ECCA ei asiavaltuutensa perustellakseen voi näin ollen vedota omaan etuunsa, joka olisi sen jäsenten etuihin nähden erillinen.

79 Sen väitteen osalta, että esillä oleva kanne olisi ainoa oikeussuojakeino, joka kantajilla on käytettävissään riidanalaisen asetuksen laillisuuden riitauttamiseksi,

on muistutettava, että komission on päätettävä olla sisällyttämättä direktiivin liitteeseen I sellaisia tehoaineita, joista ei ole tehty hyväksyttävää ilmoitusta ja/tai joiden osalta ei ole esitetty täydellistä asiakirja-aineistoa säädetyssä määräajassa (ks. edellä 22 ja 23 kohta). Näissä olosuhteissa ei varsinkaan ole poissuljettua, että kantajat voivat nostaa EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sellaisesta komission päätöksestä, jolla hylätään tällaista sisällyttämistä koskeva pyyntö, ja vedota tällaisen kanteen käsittelyn yhteydessä riidanalaisen asetuksen lainvastaisuuteen EY 241 artiklan perusteella.

80 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen asetus ei koske kantajia erikseen. Ne eivät voi näin ollen vaatia sen kumoamista EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla, eikä ole tarpeen tutkia kysymystä siitä, koskeeko riidanalainen asetus niitä suoraan.

81 Kanteet on näin ollen jätettävä tutkimatta, ilman että olisi tarpeen lausua ECPA:n esittämästä väliintulohakemuksesta.

Oikeudenkäyntikulut

82 Ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Asiat T-112/00 ja T-122/00 yhdistetään.**

2) **Kanteet jätetään tutkimatta.**

3) **Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

4) **Lausunnon antaminen European Crop Protection Associationin (ECPA) väliintulohakemuksesta raukeaa.**

Annettiin Luxemburgissa 24 päivänä tammikuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

P. Mengozzi

neljännen jaoston puheenjohtaja